

Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs,
tum pro Pœnitentibus**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De errore cum invaliditate Sacramenti, par. 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

restitū-
nonte-
bonum
ad fil-
, vel de
à te fa-
aris vel
uo ipse
vel jam
otuisset
nem, tu
i enim
de obli-
o bona
oligaris
Tertij)
modo;
uanto si
; quia
, non
rum est.
afu ad-
o modo
m sine
n alie-
rit, re-
netur

netur (aiunt) ex iustitia ; si
potest non cum tanto incommo-
do extinguere ; licet aliis, qui
non incendit , non ex iustitia
sed ex sola caritate teneatur. Ita
in casu nostro, &c.

§. 4.

*De Errori cum invaliditate
Sacramenti.*

s. **Q** Vando confessarius ér-
ravit primo modo, hoc a *Filliue.*
est ita, ut **Sacramentum Pœni-** in *Instit.*
tentiæ, quod administravit, in- brevi, c. 4
validum fuerit: si fide mala pro- § *Dico i-*
cessit; debet a omnido, cum suo gitur pri-
etiam gravi incommode, pœni- mo, & *De*
tentem admonere, sic exposcen lugo dicta
te damno scienter illato à con- disp. 22.
fessario. Si verò bona fide; tunc de pæn.
solum debet b (semper suppo- sect. 3. n.
nimus quod possit illum conve- 58.b *De-*
nire) admonere, etiam cum lugo ib.
proprio aliquo dedecore, & in-
com-

338 Lib. 3. Cap. 8. §. 4.

commodo, quando est periculum
ne pænitens amplius confitea-
tur, ut si esset v. g. graviter infir-
mus. Ratio est, quia tunc est pe-
riculum mortis æternæ pænitentis;
atq; adeo pænitens tunc ver-
saretur in extremâ necessitate.
At si tale periculum non est quia
Spes est, ut iterum validè Sacra-
mèntum pænitentiæ suscipiat,
non esset in necessitate extremâ
nam in sequenti confessione bo-
nâ fide facienda, iam directè ab-
solvetur ab omnibus peccatis a-
lias non legitimè absolutis; il-
lud autem inconveniens, quod
non servabitur materialiter les
Dei de subdendis omnibus pec-
catis directè clavibus; refaci-
tur ab excusatione ducta ex ru-
bore confessarij, eo modo quo dicitur
etiam est §. 2.

¶ Sanchez
L. 3. de
matremo-
nio disp.
6. n. 3. con-

9 Petes, quando admonendus
est ejusmodi pænitens, quomodo
fiet sine fractione sigilli? Res-
pondeo, confessor nè sigillum
strangat, debet petere veniam

pénitente loquendi cum ipso de
re ipsi pénitenti necessaria ad tra Suar.
salutem, atque ad ejusdem Sa- dis. 33. de
cramentalem confessionem præ pæn sec 5.
teritam pertinentem. Si pæni- dicentem
tens concedat, jam tutò confes- posse ad
sor admonebit; si negat, ad nihil huc & de-
aliud tenetur; c quia jam fun- bere ad-
ctus est suo munere, quantum monitio-
potuit. nem pro-
sequi,

C A P V T IX.

Aliqua pertinentia ad Con- quis talis
fessarium antequam ab locutio est
solvat. pars con-
fessionis
præterre-
tæ.

IN unum redigimus quædam,
que supersunt, quæque supe-
rius meliorem locum, quam
hunc obtainere non potuisse vi-
sa sunt.

§. I.